

Chương 358: Epinhauser Phát Hiện Bí Mật (Số từ: 3675)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:11 PM 18/04/2023

Ellen tự tin tuyên bố rằng cô đã nhận được thánh tích của Thần Mặt trời, như thể cô chỉ đơn giản là nhận được một hộp cơm trưa từ mẹ mình.

Tình huống vô lý đến mức khiến tôi cảm thấy hơi trống rỗng.

"Alixion không ở đó sao?"

Trước câu hỏi của tôi về thánh tích của Thần Dũng Cảm - Ritter, Ellen đặt ngón trỏ lên môi và nghiêng đầu.

Cái này là về cái gì?

Đó thường là một cử chỉ dễ thương, nhưng không phải hôm nay.

"Em không biết. Em không biết liệu nó có ở đó và họ không đưa nó cho em hay nó hoàn toàn không có ở đó."

Cô ấy đang nói về cái quái gì vậy?

"Em nói gia đình mình đến từ nông thôn phải không?"

"Vâng."

Tại sao lại có một thánh tích thiêng liêng ở một ngôi làng hẻo lánh nào đó ở Kerenstadt?

"Tại sao lại có một thánh tích ở một ngôi làng hẻo lánh nào đó ở Kerenstadt?"

Nghĩ đến đó, tôi buột miệng thốt ra câu hỏi mà tôi không thể không hỏi.

"Em không biết. Cha mẹ chỉ đưa cho em cái này và không giải thích gì cả."

Anh hùng và em gái của anh hùng.

Tôi đã tự hỏi liệu có một sự sắp đặt nào đó dành cho họ không, nhưng lai lịch bí ẩn của họ dường như đã quá rõ ràng.

Bây giờ tôi nghĩ về nó, Ellen đã đề cập rằng gia đình cô ấy ban đầu rất mạnh mẽ.

Đó có phải là một điềm báo trước?

Khi tôi cố gắng tìm từ ngữ, môi của Ellen bắt đầu bĩu ra.

"Em so với anh càng tò mò hơn, không phải không thể nói cho anh biết, mà là em thật sự không biết."

Cô ấy nhấn mạnh rằng cô ấy không từ chối nói với tôi, nhưng cô ấy thực sự không biết. Ellen trông khá đau đớn.

Tôi cảm thấy tội lỗi.

"Không, không... Anh không có tức giận... Chỉ là anh không hiểu rõ lắm, nếu như em ở vị trí của anh, em sẽ tin sao?"

Một ngôi làng nông thôn ở Kerenstadt (nơi xuất thân của hai anh hùng).

Tốt.

Ngay cả trong câu chuyện gốc, bối cảnh đã rất xa vời, bây giờ khi nó được hiện thực hóa, nó càng khó tin hơn.

Có lẽ nó như thế này để mang lại sự mạch lạc hơn cho câu chuyện.

Dù sao, áo choàng của Thần Mặt trời.

—Trên cổ áo choàng lửa mà Ellen mặc, có một thông điệp mà chỉ tôi mới có thể nhìn thấy, giống như mọi thánh tích khác.

[Thieu đốt với hận thù.]

Sự thù ghét.

Cái từ ớn lạnh làm tôi sửng người trong giây lát.

Bây giờ, tôi đã biết ý nghĩa của những câu khắc trên Thánh tích.

—Dòng chữ trên Tiamata.

[Thanh tẩy thế giới bằng cơn thịnh nộ.]

Trong cơn thịnh nộ, tôi có thể rút ra sức mạnh thực sự của Tiamata.

Tôi có thể sử dụng [sức mạnh thần thánh] mặc dù tôi không phải là một linh mục.

Vì vậy, hận thù.

Có phải chiếc áo choàng của Thần Mặt trời là một thứ đáp lại sự thù hận?

Và một cái khác.

Tôi muốn nhìn thấy nó một lần nữa bằng chính đôi mắt của mình.

“...Hãy để anh xem Lament.”

"Được rồi."

Theo yêu cầu của tôi, Ellen triệu hồi Lament bằng tay phải của mình.

—Thanh kiếm mặt trăng, Lament.

[Tôi rên trong nước mắt.] (*Tluc: ý là khổ luyện trong đau khổ*)

Nước mắt đồng nghĩa với nỗi buồn.

—Áo choàng của Thần Mặt trời, Lapelt.

[Thiêu đốt với hận thù.]

Và hận thù.

"Tại sao Lament?"

Đau khổ và hận thù.

Liệu cả hai có thể cùng tồn tại?

"Chỉ là... Anh tò mò muốn biết trang bị cả hai thứ đó cùng một lúc trông sẽ tuyệt như thế nào."

"...?"

Chúng có thể cùng tồn tại.

Tôi sẽ có thể gọi lên cả hai cảm xúc trong Ellen cùng một lúc.

Trước chủ đề mới về quê hương của Ellen, trí tưởng tượng của tôi nhuộm màu dự cảm.

Trong Chiến Tranh Nhân Ma lần trước, Ragan Artorius đã để lại Lament cho Ellen. Vì tôi không có ý định gì nên tôi không thể biết tại sao Ragan Artorius lại để lại Lament cho Ellen.

Tuy nhiên, thậm chí còn có một thánh tích được gọi là áo choàng của Thần Mặt trời ở quê hương của Ellen.

Với một điều nữa cần quan tâm, thật kỳ lạ khi hai thánh tích đã bị bỏ lại khi đối mặt với Ma vương.

Quê hương của Ellen là nơi như thế nào?

Tôi có thể đoán rằng nó có liên quan đến một loại hội kín nào đó.

Ellen vẫn còn nhỏ, vì vậy cha mẹ cô có thể đã không nói cho cô biết sự thật về ngôi làng, nghi ngờ rằng cô không thể giữ bí mật.

Chà, cô ấy đã nói với tôi rằng cô ấy đã mang thứ này từ nhà. Tất nhiên, tôi không biết liệu cô ấy có nói với người khác hay không.

Tôi đã có một cảm giác xấu.

—Cantus Magna.

Không có luật nào nói rằng họ chỉ có thể thu thập Ma thuật.

Theo một nghĩa nào đó, Thánh tích có thể cần thiết, và ngay cả khi đó không phải là Ma thuật, thì vẫn có một lực lượng mạnh mẽ bên trong Thánh tích.

—Quê hương của Ellen...

Nó có thể là Cantus Magna.

Sau đó.

Tôi nên làm gì?

Ellen nhìn tôi và khẽ nói.

“Anh có nhớ em không?”

“...Cái gì?”

Tôi giật mình trước câu hỏi đột ngột của cô ấy. Thấy tôi chết lặng, môi Ellen từ từ bấu ra.

“Em đã rất nhớ anh.”

Như thể chờ đợi một phản ứng nhanh chóng, Ellen nhìn tôi.

Có vẻ như cô ấy muốn hỏi điều gì đó, nhưng thay vì hỏi, cô ấy lại có một mong đợi khác.

Tôi không biết tại sao, nhưng.

“Anh cũng nhớ em... Tất nhiên rồi.”

Trước lời nói của tôi, Ellen bẽn lễn mỉm cười.

Dù ngần ngủi nhưng nụ cười của cô ấy khiến mọi lo lắng của tôi tan biến.

***

Ellen đã có được một thánh tích mới, áo choàng của Thần Mặt trời 'Lapelt'.

Với điều này, cô trở thành người duy nhất trên lục địa có hai thánh tích kể từ Ragan Artorius.

"Tốt hơn hết là giữ bí mật chuyện này. Nếu người ta phát hiện ra em có nó, nó sẽ chỉ gây thêm rắc rối."

"...Vâng em nghĩ thế."

Ellen dường như đang cân nhắc điều gì đó trước khi triệu hồi Lapelt trở lại.

Đế chế đã dựng lên câu chuyện rằng họ đã phát hiện ra nguồn gốc của Ragan Artorius và nhận Ellen vào Temple.

Nếu tôi nghĩ về việc liệu Đế quốc có biết rằng quê hương của Ellen là một nơi khác thường hay không, tôi sẽ nghiêng về phía họ là không biết.

Vì vậy, nếu biết rằng Ellen đã mang áo choàng của Thần Mặt trời từ quê hương của cô ấy, Hoàng tộc có thể chú ý đến nơi đó một cách không cần thiết.

Nếu là Cantus Magna, thà rằng không nhúng tay vào bọn họ, Đế quốc không biết còn tốt hơn. Nếu

không, sẽ chẳng ích gì khi khuấy động rắc rối ở một nơi mà không có gì tốt đẹp có thể xảy ra.

Cuối cùng, cha mẹ của Ellen đã không nói với cô ấy nhiều.

Ragan Artorius ban đầu không bắt đầu một cuộc phiêu lưu mà rời đi để tìm kiếm thứ gì đó. Trong quá trình đó, anh ta đã học được quá nhiều về thế giới và nghĩ rằng anh ta không thể bỏ mặc nó, theo lời giải thích của Ellen.

Quê hương của Ellen rõ ràng không can thiệp nhiều vào các công việc thế gian. Vì vậy, cha mẹ của Ellen hẳn đã không đưa ra bất kỳ sự giúp đỡ đặc biệt nào khi con trai họ chiến đấu với Ma vương.

Danh tính của nhóm bí mật bí ẩn và quê hương của Ellen.

Mặc dù tôi có một cảm giác tồi tệ, nhưng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc giữ nó trong tâm trí của mình cho đến bây giờ.

***

Ellen đã trở lại, mang theo áo choàng của Thần Mặt trời.

Charlotte bắt đầu nghiên cứu các cách để phục hồi tình trạng của mình bằng cuốn sách [Thao túng linh hồn] mà tôi đã tìm thấy trong boongke của Lâu đài Ma Vương.

Và sau đó là Harriet de Saint-Owan.

Ngày hôm sau, tôi nhận được một tài liệu chia sẻ về những gì Harriet đã học được cho đến nay.

"Một chiều Không Gian Thứ Nguyên?"

"Đúng vậy."

Nghe Harriet giải thích, tôi không khỏi nhíu mày.

"Nó giống như một chiều không gian lý thuyết không thực sự tồn tại, giống như một bản đồ ảo được thiết lập để duy trì hệ thống cổng dọc."

"...Anh không hiểu lắm?"

"Hừ, đồ ngốc."

"...Cái quái gì vậy?!"

Mất cảnh giác trước sự xúc phạm đột ngột của cô ấy, tôi đã sững sốt. Harriet cười toe toét, có vẻ hài lòng với cuộc tấn công bất ngờ của mình.

Giữ lấy.

Nhưng, vào lúc này, đột nhiên?

"Này, đó không phải là gian lận sao? Khi chủ đề chuyển sang ma thuật, không có cách nào anh có thể tránh được việc trở thành một kẻ ngốc!"

Harriet vặn lại lời nói của tôi.

"Vậy ý anh là anh gọi em là đồ ngốc vì anh thực sự nghĩ em là như vậy à?"

"Không, anh không có ý như thế em thực sự ngu ngốc... Uh, ừm, anh xin lỗi."

Tôi đã không ngừng trêu chọc cô ấy về việc cô ấy là một đứa đầu đất, vì vậy đó không phải là nơi để tôi tranh luận.

“Em sẽ giải thích rõ ràng, vì vậy hãy lắng nghe cẩn thận.”

Harriet, lúc này tràn đầy tự tin, bắt đầu giải thích. Biết rằng tôi sẽ không hiểu ngay cả khi cô ấy nói ra những thuật ngữ chuyên môn, Harriet giải thích từng bước bằng những thuật ngữ đơn giản mà tôi có thể hiểu được.

Nghe cô giải thích dễ hiểu đến lạ lùng.

Nó giống như một bản đồ tàu điện ngầm.

Bản đồ tàu điện ngầm được tạo bất kể khoảng cách và địa hình thực tế giữa các ga. Do đó, chúng được thiết kế để thuận tiện cho người xem, bất kể cảnh quan thực tế như thế nào.

Không Gian Thứ Nguyên khác ở chỗ nó dành cho người thiết kế, không phải người dùng, nhưng nó là một bản đồ được tạo ra với mục đích thuận tiện cho việc xem, không khác gì bản đồ tàu điện ngầm.

"Anh có hiểu em đang nói gì không?"

"Vâng anh hiểu mà."

"..."

Harriet nhìn tôi nghi ngờ như thể cô ấy không thể tin được.

KHÔNG.

Tôi không thể giải thích bản đồ tàu điện ngầm là gì, nhưng tôi đã hiểu!

"Dù sao đi nữa, có rất nhiều công thức và phương trình ma thuật thừa nhận sự tồn tại của Không Gian Thứ Nguyên này, mặc dù nó không tồn tại. Đó là lý do tại sao các pháp sư tham gia vào việc duy trì các cơ sở của cổng dọc cần phải bắt đầu bằng cách hiểu Không Gian Thứ Nguyên."

Khái niệm mới về Không Gian Thứ Nguyên.

"Đợi đã, vậy nếu ta trở nên quen thuộc với Không Gian Thứ Nguyên này, liệu có ai có thể can thiệp vào hệ thống cổng dọc không?"

"...Theo một cách nào đó."

Nhận xét đáng ngại của tôi khiến Harriet ngập ngừng lưỡng lự, như thể cô ấy cảm nhận được một điềm xấu.

"Nhưng không có nhiều điều phải lo lắng, bởi vì ngay cả khi hiểu được Không Gian Thứ Nguyên, việc can thiệp vào hệ thống cổng dọc cũng không dễ dàng. Việc xây dựng cổng dọc không khó lắm, nhưng chỉ một vài pháp sư được chọn trên toàn bộ đế chế có thể can thiệp vào hoạt động cốt lõi của các cổng dọc."

Có vẻ như việc tạo ra hoặc vận hành máy móc không khó lắm, nhưng can thiệp vào chính hệ thống lại là một câu chuyện khác.

"Vì vậy, em nghe nói rằng chỉ có những pháp sư hoàng gia ưu tú và được lựa chọn cẩn thận mới có thẩm quyền can thiệp vào Cổng dịch chuyển."

Xem xét mức độ tiện lợi và nguy hiểm của Cổng dịch chuyển, có nghĩa là đế chế sẽ cam kết bảo mật.

Điều đó có nghĩa là lần này Harriet có thể tiếp cận khái niệm về các Không Gian Thứ Nguyên là một điều khá đặc biệt.

Hơn nữa, đó không phải là yêu cầu của Harriet, mà là của tôi.

Là người mang Huy hiệu hoàng tộc, tôi có thể tiếp cận ngay cả những bí mật cao nhất của đế chế. Tôi đoán không cần phải xác minh lòng tin một khi tôi đã cứu mạng công chúa.

"Nhưng dường như có một số bất đồng giữa các chuyên gia."

"Bất đồng ý kiến?"

"Một số người dường như nghĩ rằng các Không Gian Thứ Nguyên có thể thực sự tồn tại."

"Cái gì?"

Lúc đó, tôi cảm thấy ớn lạnh chạy dọc sống lưng.

"Không giống như có bất kỳ nghiên cứu chuyên nghiệp nào về vấn đề này, vì vậy tất cả chỉ là suy đoán, nhưng..."

Harriet nhúu mày nói về những gì cô đã học được.

"Cổng thực sự tồn tại ở đâu? Có vẻ như là vì câu hỏi này."

"Không phải nó ở ngay trước mặt chúng ta sao?"

"Cánh cổng vừa là lối vào vừa là lối ra. Nhưng nó không thực sự tồn tại ở cả không gian lối vào và không gian lối ra. Nó giống như nó ở đâu đó ở giữa, nhưng đâu là khoảng giữa?"

Cổng tồn tại đồng thời ở cả không gian lối ra và lối vào.

Về bản chất, một Cổng có hai trạng thái trong một không gian.

"Vậy vấn đề là Cánh cổng mà chúng ta nhìn thấy thực sự thuộc về chiều không gian nào. Và khi chúng ta băng qua Cánh cổng, chúng ta sẽ gặp một chút chậm trễ, anh biết không?"

"...Đúng vậy."

Chắc chắn rồi, tôi có cảm giác thoáng qua thứ gì đó khi đi qua Cánh cổng.

"Không gian mà chúng ta đi qua, các nhà nghiên cứu gọi nó là 'đường không gian', nhưng ngay cả các chuyên gia cũng không biết không gian đó ở đâu."

Mặc dù Cổng dịch chuyển đã được sử dụng, nhưng có vẻ như ngay cả các nhà nghiên cứu cũng không hiểu hết về Ma pháp của Cổng dịch chuyển.

"Vì vậy, họ đã tạo ra hệ thống Cổng dịch chuyển dựa trên các Không Gian Thứ Nguyên giả thuyết, nhưng bây giờ có tin đồn rằng nó thực sự tồn tại. Cho dù đó là vì bây giờ có nhiều Cổng dịch chuyển hơn hay nó luôn ở đó, chúng ta không thể biết."

Harriet khoanh tay nhìn tôi.

"Vì vậy, cuối cùng, đây chỉ là một lý thuyết suông, và nó mang tính phỏng đoán nhiều hơn là nghiên cứu, nhưng nếu có một thế giới khác và đó là Không Gian Thứ Nguyên, thì chẳng phải nó sẽ không có con người hay bất cứ thứ gì khác sao?"

—Con đường của không gian.

Nếu một thứ như vậy thực sự tồn tại, nó sẽ chỉ là một không gian không tồn tại và chỉ tồn tại dưới dạng khái niệm về các Không Gian Thứ Nguyên. Theo kết luận của Harriet, mặc dù đó có thể là một thế giới khác, nhưng sẽ không có sinh vật nào ở thế giới khác.

"Dù sao thì, không có gì chắc chắn, vì vậy em sẽ xem xét nó nhiều hơn. Cuối cùng, có vẻ như em sẽ chỉ tìm hiểu thêm về Cổng dịch chuyển, chứ

không phải là em đặc biệt muốn trở thành một kỹ thuật viên của Công dịch chuyển."

Harriet đã giải thích cách sử dụng và phương pháp của Công dịch chuyển mà cô đã khám phá ra, nhưng những điều cô thực sự cần hiểu sẽ đòi hỏi một mức độ thông minh cao hơn. Và rõ ràng là cô ấy đang nắm bắt những thứ đó với tốc độ rất nhanh.

"Có chán không?"

"Cái gì? Ai nói là nhàm chán?"

Harriet nói như thể hoàn toàn không có lý do gì để không thích tình huống mà cô có thể thoải mái ăn những bí mật hàng đầu của Đế chế như đồ ăn nhẹ.

Mặc dù cô ấy không muốn trở thành một kỹ thuật viên công dịch chuyển, nhưng Harriet là một sinh viên gương mẫu, người tin rằng càng sở hữu nhiều kiến thức Ma thuật thì càng tốt.

"Dù sao thì, em không nghĩ rằng hệ thống công dịch chuyển mà anh tò mò có liên quan nhiều đến thế giới bên kia."

KHÔNG.

Tôi cảm thấy như mình đang thực sự tiến gần hơn đến việc nắm bắt được sợi chỉ thực sự.

Tuy nhiên.

Có quá nhiều manh mối và mỗi sự kiện đều có rủi ro riêng nên tôi không thể chắc đâu là vấn đề thực sự.

- Cổng dịch chuyển.
- Không Gian Thứ Nguyên.
- Cantus Magna.
- Akasha.
- Black Order.
- Valier Junior.
- Quê hương của Ellen.

Có quá nhiều manh mối nằm rải rác khắp nơi khiến đầu tôi như muốn nổ tung. Harriet đứng dậy như thể cô ấy đã giải thích mọi thứ cô ấy cần.

"Em sẽ kiểm tra một số tiến độ tại câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật, anh có muốn đi cùng không?"

"Chắc chắn, tại sao không."

Nếu hộp năng lượng hoặc Moonshine được hoàn thành trong kỳ nghỉ đông này, thì không gì có thể hài lòng hơn, vì vậy tôi đứng dậy và đi theo Harriet.

***

Khi chúng tôi rời ký túc xá để đến câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật, một khuôn mặt quen thuộc đang đợi ở lối vào.

"...Giáo sư?"

Harriet có vẻ ngạc nhiên và chào ông Epinhauser, người đã đi đến tận ký túc xá.

Tôi đã biết rằng các giáo viên phụ trách Royal Class không thực sự nghỉ ngơi trong giờ nghỉ, vì vậy chuyến thăm của ông ấy không có gì đáng ngạc nhiên.

Như mọi khi, ông Epinhauser lạnh lùng và khó gần nhìn tôi và hát cầm ra hiệu về phía bên ngoài ký túc xá.

"Reinhardt, đi với tôi một lát."

Harriet nhìn tôi với vẻ hồi lồi và khẽ thì thầm.

"Em sẽ điền cho anh về những thứ của câu lạc bộ nghiên cứu sau."

"Ờm... được rồi."

Ông ấy có thể muốn gì trong kỳ nghỉ đông không có lớp học?

Đó là về Saviolin Tana hay vấn đề của Charlotte? Hai người họ đã quay trở lại Cung điện mùa xuân để nghiên cứu [Thao túng linh hồn]. Sự giúp đỡ của tôi có thể cần thiết nếu sức mạnh của Charlotte gây ra sự bùng nổ, nhưng hiện tại,

ngiên cứu [Thao túng linh hồn] là ưu tiên hàng đầu của họ.

Chúng tôi rời ký túc xá của Royal Class, và Giáo sư Epinhauser lặng lẽ đi bên cạnh tôi.

Bản năng của một kẻ gây rối.

"Tôi có... tình cờ gây rắc rối gì không?"

Tôi không khỏi hồi hộp khi giáo viên chủ nhiệm gọi cho tôi.

Nhưng gần đây tôi đã không gây ra bất kỳ rắc rối nào, phải không? Lần cuối cùng tôi gây rắc rối là vụ việc với Oscar de Gardias.

Đó không hẳn là rắc rối, nhưng...

Liệu việc tôi tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh có bị coi là như vậy không?

Khi tôi đang nghĩ về nó...

"Tại sao cậu lại tham gia Cosplay Nữ Sinh?"

"!"

Mất cảnh giác trước câu hỏi đột ngột của ông ta, đầu óc tôi trống rỗng.

Có thực sự về điều đó?

Bertus có nói với ông ta không?

Hay các giáo viên tự nhiên biết chuyện?

Có lẽ những tên khốn đó từ hội học sinh?

Giáo sư Epinhauser không có vẻ trách mắng hay dò xét tôi.

Cứ như thể ông ấy chỉ tò mò vậy.

“Chà, cái đó... ừm... nó là...”

Giáo sư Epinhauser lặng lẽ nhìn tôi rồi lắc đầu.

"Đừng bận tâm. Nếu đó là sở thích của cậu, tôi không cần phải lo lắng về điều đó."

"Không, không! Ý tôi là, sở thích? Không phải như vậy!"

Tôi cảm thấy như mình sắp phát điên!

Tôi không thể tin rằng mình đã tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh chết tiệt đó! Họ định hành hạ tôi đến bao giờ?! Có phải vì tôi đã có được tài năng [Thông thạo Ma thuật] mà tôi phải chịu đựng điều này?

"Còn có thể có lý do nào khác?"

"À, không. Có, có lý do cho việc đó. Ừm..."

Cuối cùng, tất cả những gì tôi có là một cái có thể hại rằng tất cả chỉ vì tiền!

"Đừng bận tâm. Đó không phải là điều tôi thực sự muốn hỏi."

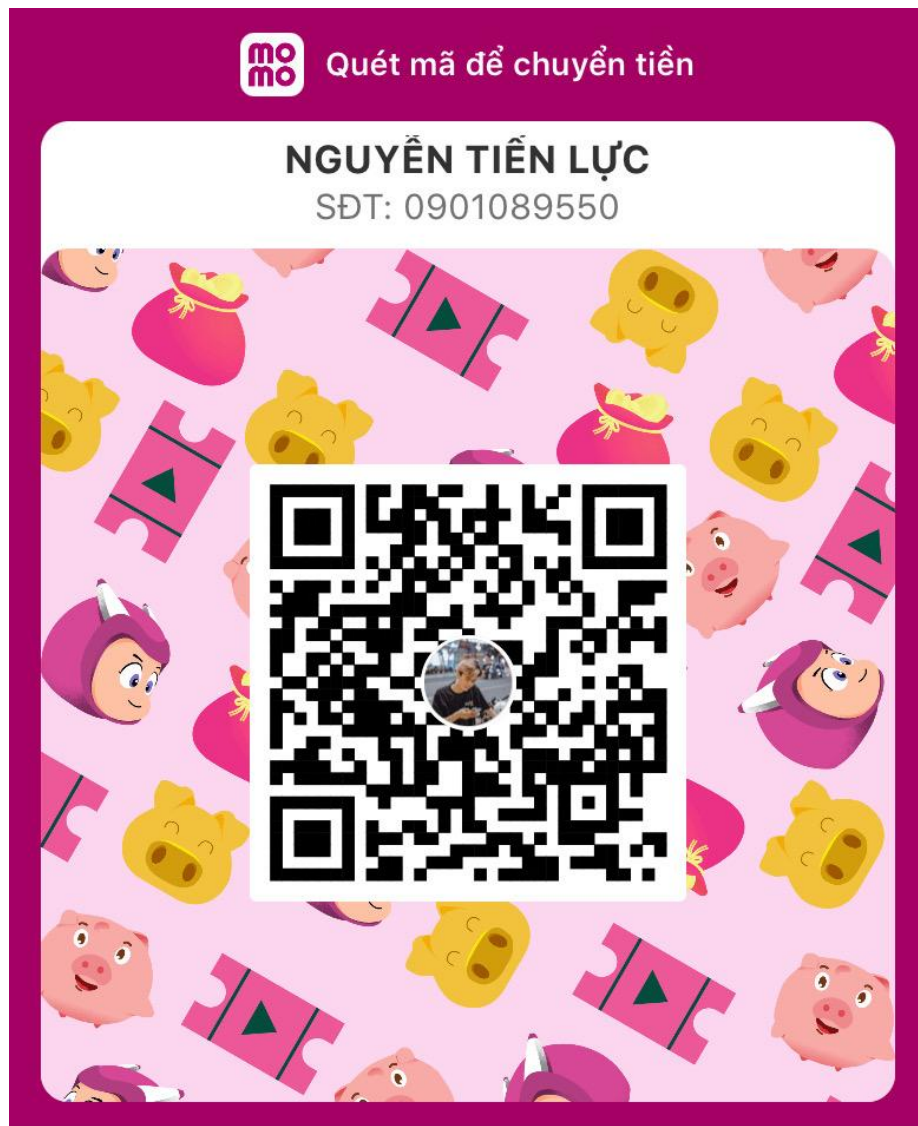
"Hả? Vậy sao...?"

"Cậu đã thu thập được bất kỳ thông tin nào về Cantus Magna chưa?"

"!"

Chỉ một câu nói ấy, máu trong người tôi như đông lại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading